

den; og troe vi ikke, at vi ved at overdrage til endeel Medlemmer at tage den under særlig Overveielse kunne give noget yderligere Bidrag til Sagens Oplysning, er det overhovedet ikke Sagens Oplysning, men en Regjering, der vil gjennemføre den, som savnes og attraaes, saa seer jeg virkelig ikke Andet, end at det er det Simpleste og Korteſte at udtale dette paa den Maade, som her er skeet. Ialtſald vilde det for mit Vedkommende vel aldrig i Verden kunne være tvivlsomt, at det ikke er, fordi jeg vil opgive Sagen, men fordi jeg seer, at der i denne Sæſſion og under den nuværende Situation, ſaaledes som jeg opfatter den, Intet er at gjøre, at jeg vil ſtemme mod Sagen. Om der er gjort Noget for den ved her at have bragt den for, maa den overveie og være ansvarlig for, der har gjort det; jeg er ikke engang bleven spurgt derom og har altsaa i ſaa Henſeende frie Hænder.

B. Christensen: Ja, det Anſvar er jeg ſaa aldeles tilbøielig til at overtage, at jeg vil tilſtaa, jeg holder mig fuldkommen forviſet om, at jeg, ſaa længe jeg har den Gæde at være her i Thinget, enten vil gjentage det Samme eller være med at gjentage det eller understøtte den Sag ved min Stemme, og det, hvad enten det er Selgpineri eller ikke. Jeg har imidlertid ikke reist mig for at forlænge den Debat, som jeg ikke har hidført; jeg undgik at gaae ind paa det, ſom det virkelig forekommer mig at være ikke glædeligt at omtale og ikke aldeles nødvendigt for Sagen, men jeg vilde kun tillade mig den Grindring ved hvad min ærede Nabo anførte, at det idetmindſte er meget uegentligt at ſige, at Thingets Mening om det foreliggende Forſlag er kjendt eller nogenſinde fuldstændig har været tilſtede. Man urgereede netop, navnlig da Sagen ſidſte Gang var for, at der ikke havde været den fornødne Tid til at prøve og til at bearbejde den; denne Tid er nu tilſtede, og jeg er vis paa, at min ærede Nabo vil erkende, at det ialtſald kan have ſin ſtore Be-

tydning for Sagen at vide, hvad det nuværende Landsstings Majoritet dommer om den. Det vil forſtaaes, at jeg lægger ſaa megen mere Vægt paa dette Moment, naar jeg tilſtaaer, at jeg, forſaa vidt man kan gjøre ſig en Foreſtilling om noget Saadant, helder til den Tro og har det Haab, at, naar det kommer til Votering, vil en Majoritet af Landsstinget ſtemme for Loven i det Væſentlige ſaaledes, ſom den er, og en ſaadan Kjenndtgjerning troer jeg kunde afgive et Bidrag til at virke hen til, at Miniſteriet endelig beſlutter ſig til det Naturlige — og hert er jeg aldeles entig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn — ja det næſten Nødvendige at lade en Lov ſom denne udgaae fra Regjeringen.

Beſſely: Det er blot et Par Ord, jeg ſkal tillade mig for at motivere den Stemme, jeg agter at afgive. Den meget ærede Miniſter erklærede, at han ikke kunde understøtte dette Forſlag; den ærede 2den Landsstingsmand for 10de Kreis (Kehmann) har udtalt, at den, ſom ſtemte for Overgangen til 2den Behandling, derved afgav ſin Stemme imod Miniſteriet, ſaa at Spørgsmaalet ſtiller ſig ſaaledes, at den, der vil det nuværende Miniſterium, maa ſtemme imod Overgangen, og den, der ikke vil det nuværende Miniſterium, maa ſtemme for Overgangen. Jeg kan ikke anſee en ſaadan Dtring fra et enkelt Medlem i Forſamlingen for at være af lige Betydning med en ſaadan, naar den udtales af ſelve Miniſteriet. Jeg antager derfor ikke, førend jeg hører det udtalt af ſelve Miniſteriet, at et Medlem her i Thinget, ved at ſtemme for Overgangen til 2den Behandling, erklærer ſin fuldstændige Miſtillid til det nuværende Miniſterium. Det er denne Betragtning af Sagen, ſom gjør, at jeg har villet udtale, at jeg, idet jeg ſtemmer for Overgangen til 2den Behandling, ikke betragter det ſom noget miniſterielt Spørgsmaal.